

مشاور رئیس جمهور در امور احزاب:

برای ساختن ایران، باید همه مردم و همه احزاب در تصمیم‌سازی حضور داشته باشند

سرویس سیاسی – مشاور رئیس‌جمهور در امور احزاب و تشکل‌ها گفت: برای ساختن ایران، باید همه مردم و همه احزاب در تصمیم‌سازی حضور داشته باشند. نورالدین آهی در نشست با اعضای حزب مؤتلفه اسلامی با تأکید بر ضرورت مشارکت همه جریان‌های سیاسی در تصمیم‌گیری‌های کشور گفت: ما بدون واسطه، مستقیم و بدون لکنت نظرات را به رئیس‌جمهور می‌رسانیم و اعتقاد این است که پزششکبان و دولت چهاردهم همیشه گفته‌اند که جناحی و حزبی نیستند، اما اعتقاد جدی دارند که جریانات سیاسی باید پویا باشند و احزاب به‌صورت مستمر و منظم فعالیت داشته‌باشند.

او افزود: برای نخستین بار می‌بینم که یک رئیس‌جمهور بیشترین جلسات را با احزاب و تشکل‌ها برگزار کرده و اعتقاد دارد همه جریان‌های سیاسی باید دیده شوند و هیچ فرقی برای او ندارد. ما معتقدیم اگر می‌خواهیم ایران را بسازیم، همه ایرانی‌ها باید در این مسیر حضور داشته باشند.

آهی با اشاره به مشارکت پایین در انتخابات اخیر گفت: ما اصلاح‌طلب‌ها و شما اصولگرا هاتاش کر دایم و ۴۹ درصد مردم پای صندوق آمدند، اما یک گروه بزرگ ۵۱ درصدی در انتخابات شرکت نکرد. باید فضا را طوری ایجاد کنیم که همه مردم ایران دیده شوند.

او ادامه داد: در جنگ ۱۲ روزه مردم، مردم ثابت کردند که پای نظام هستند؛ چه کسانی که ما راقبول دارند و چه کسانی که ندارند؛ چه کسانی که پای صندوق‌ها آمدند و چه کسانی که نیامدند. بسیاری از جوانان نخبه‌ای که بدلیل عملکرد ضعیف ما مهاجرت کردند، بیانه‌هایی بسیار قوی‌تر از ما درباره تمامیت ارضی ایران دادند. این نشان می‌دهد اگر توافق واقعی داشته باشیم و مشارکت همه مردم ایران در تصمیم‌گیری و تصمیم‌سازی را فراهم کنیم، موفق خواهیم بود.

مشاور رئیس‌جمهور در امور احزاب و تشکل‌ها تأکید کرد: اگر بناسبت ایران ساخته شود، همه احزاب باید نظر اتشان را مستقیماً به رئیس‌جمهور منتقل کنند. بارها دیدام وقتی در جلسات گزارش عمومی ارائه می‌کنیم، رئیس‌جمهور خوشحال می‌شوند و در بسیاری موارد تصمیم می‌گیرند و از این نظرات استفاده می‌کنند.

آهی خطاب به اعضای حزب مؤتلفه اسلامی گفت: شما حزبی ریشمار هستید و در بسیاری حوزه‌ها می‌توانید به دولت چهاردهم کمک کنید. به نظر من، برخلاف ما اصلاح‌طلب‌ها، احزاب اصولگرا – به‌ویژه حزب مؤتلفه اسلامی – با مردم و طبقه متوسط ارتباط بسیار خوب، مستمر، تعریف‌شده و ریشه‌دار دارند و همیشه برای ایران قدم برداشته‌اند.

او با اشاره به مشکلات اقتصادی کشور افزود: اکنون مشکل ما حوزه اقتصاد و ناترازی است. حزب مؤتلفه به‌دلیل ریشه اقتصادی و ارتباط عمیقش در حوزه اقتصاد و همچنین دیپلماسی اقتصادی باکشورهایی مانند چین و روسیه، می‌تواند کمک‌بزرگی به ایران و دولت چهاردهم بکند.

آهی ادامه داد: به هر دلیلی دیپلماسی رسمی با مشکل مواجه شده است؛ بنابراین می‌توانیم از دیپلماسی احزاب استفاده کنیم. همان‌طور که مؤتلفه با احزاب چین ارتباط دارد، با کشورهای دیگری نیز می‌تواند چنین ارتباطی داشته باشد. این دیپلماسی را باید رونق بدهیم، حالا اسمش را دیپلماسی عمومی، دیپلماسی هوشمند یا هر اسم دیگری بگذاریم.

مهاجرانی:

طرح‌های نیمه کاره، ضد خودمان شده‌اند!

سرویس سیاسی – سخنگوی دولت با اشاره به اقدامات انجام شده در زمینه تخصیص کالابرگ، تأکید کرد: تاکنون ۱۰۰ همت به شکل نقدی به افراد ارائه شده و ۸۴ میلیارد نفر کالابرگ دریافت کرده‌اند که امیدواریم به‌معیشت مردم کمک کند. فاطمه مهاجرانی در ابتدای نشست خبری هفتگی با اشاره به دستور رئیس‌جمهوری برای اعمال محدودیت‌های جلوگیری از افزایش هزینه‌های عمومی، اظهار کرد: سازمان بودجه در این زمینه اولویت‌بندی برای اجرای طرح‌های تملک دارایی و سرمایه‌ای نیمه‌کاره انجام داد. با وضعیتی که تخصیص بودجه به طرح‌های بسیاری در کشور، این موارد چندده‌سال طول می‌کشد تا آماده شود که در این صورت، موضوع به ضد خود تبدیل می‌شود.

وی با یادآوری برگزاری جمععاتی در برخی شهرها از سوی سمن‌های اجتماعی و محیط‌زیستی در سال گذشته برای نسوزاندن مازوت در نیروگاه‌ها، اظهار کرد: اینم جمععات به‌حق بود و دولت نیز مطابق قولی که داده بود، برای اولین بار مازوت کم‌گرم‌گرد به نیروگاه‌ها عرضه شد.

مهاجرانی با اشاره به رانندازی سامانه جامع رصد پروژه‌های ملی، تأکید کرد: موضوعاتی از جمله ساخت نیروگاه‌های خورشیدی، توسعه و تجهیز مدارس، کیفیت‌بخشی آموزشی و پزشک خانواده و نظام ارجاع، مدیریت آب و کشاورزی و مدیریت گازه‌ای فلر در این پروژه دیده شده است. نسخه نهایی آن در اختیار افراد قرار خواهد گرفت تا وضعیت پروژه‌های مرتبط با حوزه‌های مختلف از سوی مردم به نظارت گذاشته شود.

وی با اشاره به اقدامات دولت در زمینه تخصیص کالابرگ، تأکید کرد: تاکنون ۱۰۰ همت به شکل نقدی به افراد ارائه شده و ۸۴ میلیون نفر کالابرگ دریافت کرده‌اند که امیدواریم به‌معیشت مردم کمک کند. کالابرگ «پسنا» هم که برای مادران باردار در اختیار سه دهک اول قرار گرفته است.

وی در ادامه این نشست در پاسخ به پرسش‌های سه رسانه درباره شیوه افزایش قیمت بنزین، ادعای وجود کارت بنزین سفید و تأکید مجلس درباره اصلاح مصوبه بنزین، گفت: جمع نفت و گازی که هر روز استخراج می‌کنیم معادل ۸ میلیون بشکه نفت در روز است که جمع آن به رقم ۱۸۰ میلیارد دلار در سال می‌رسد. در سال‌های ۹۸ و ۹۹ حدود ۸۰ میلیارد دلار از صادرات بنزین در آمد داشتیم چون تولید ما از مصرف‌مان پیش افتاده بود اما در حال حاضر ۲ میلیارد دلار بنزین وارد می‌کنیم. مهاجرانی یادآور شد: ظرفیت تولید ایران حدود ۱۱۰ میلیون لیتر در روز است. میانگین مصرف به‌صورت معمول در روزهای عادی حدود ۱۳۳ میلیون لیتر است. در برخی روزها مثل ایام نوروز مصرف بنزین به ۱۲۷ میلیون لیتر می‌رسد و در جریان جنگ ۱۲ روزه مصرف بنزین به ۱۹۷ میلیون لیتر رسید.

سیاسی

روایت علیرضا نوین شهر دار پیشین تبریز از روزی که پزشکبان رئیس‌جمهور شد:

وقت پوست اندازی است

احساس می‌شود هر دو جریان هنوز به طور کامل دل به مرام آقای دکتر نداده‌اند. تحلیل شما چیست؟

ایشان به هر حال یک شعار انتخابی داشتند: وفاق و همدلی. در تفاسیر مختلف از این دو کلمه، ایشان باید از همه جناح‌ها و تفکرات بهره ببرد. موضوع دیگر این بود که ایشان بین خود و ملت، یک مرامی را امضا کرده، قول‌هایی داده و به آن قول‌ها باید عمل بکند. آنچه که من به یقین می‌توانم بگویم این است که همه کاتبانه، کاملاً و صددرد نظر

خود ایشان نبوده و نیست. امروز شش وزیر در نوبت استیضاح هستند – در واقع این شش وزیر، ۷۵ درصد همان روز اول قبل از رای اعتماد به حاشیه مصاحبه هم از او یاد می‌کند که در جنگ ۱۲ روزه، بی‌آنکه چیزی رسانه‌ای شود، حضور میدانی اثر گذار داشت.

مصاحبه با دکتر علیرضا نوین، نماینده تبریز و عضو کمیسیون عمران را در باره دولت، مجلس، دریاچه ارومیه و موضوعات دیگر مرور می‌کنیم؛ **آقای دکتر، همشهری رئیس‌جمهور بودن و اینکه همسکار خودتان که با هم وارد مجلس شدید، به ریاست جمهوری رسید، چه حسی دارد و چه شرایطی را رقم زده است؟ احیاناً چه انتظاراتی ایجاد می‌کند؟**

دکتر مسعود پزشکبان به هر حال در دوره چهارم نمایندگی تبریز بود که بنده نیز مسئولیت‌هایی در آن دوران داشتم. موضوعات دیگر سال‌ها بعد از تبریز بود و در خدمت ایشان بودیم. ایشان را ما از دوران جنگ، از دوران وزارت و نیز از دورانی که رئیس دانشگاه علوم پزشکی تبریز بودند، می‌شناخیم. شناخت من از همان موقع تا به امروز ادامه دارد. اگر بخوام از روحیات ایشان بگویم، باید از اخلاص و صداقتشان به نیکی یاد کنم که همچنان با همان عیار بالا پایرجاست. البته خوب، ایشان در هر مرحله اجرایی آن زمان رد صلاحیت شدند. بنده نیز در هیئت نظارت رد صلاحیت شدم. شاید مواردی که مطرح می‌شد و اعتراضی که ایشان کردند و اعتراضی که بنده نیز داشتم، به هر حال در عملکرد همه ما مواردی است که باید روشن و تبیین بشود... به نظر من اگر آن روحیه عصیانیت در ایشان نباشد، بهتر است.

یعنی ایشان عصیان می‌هستند؟

بله. در آن ایام مثلاً یاد هست که می‌گفتم اعتراض کنید. ایشان گفتند من اعتراض نمی‌کنم. یسا به خدمتتان عرض کنم که در دوره جدید، به ایشان گفتم: واقعاً فکری می‌کنید تأیید صلاحیت می‌شوید و رئیس‌جمهور می‌شوید؟ ایشان گفتند: نه، من که می‌دانم رد صلاحیت می‌شوم، ولی آمدم تا بالاخره در بحث انتخابات، حضور مردم را بالا ببریم.

آخرین بار هنگامی که از گیت می‌خواست بیرون بسرد، حضوری با او صحبت کردم – گفت که دعوت کردند برویم ببینیم چیست. که نهایتاً تأیید شد. خوشحال کننده بود. به نظر من روحیات ایشان الحمدلله تغییرات زیادی نکرده است. آنچه که هر امروز پیش‌رو دارند، اثبات مسائل و مشکلاتی است که از دهه‌های قبل جمع شده. که البته حالا به این موضوع وارد بشویم، حرف و بحث‌هایی به هم داریم که باید مطرح بکنیم. **در حوزه تیمی که آقای دکتر پزشکبان به کار گرفتند، فکری می‌کنید شما به عنوان یک نماینده مجلس، آیا آن تیم همراه است با منویات ایشان و ایده‌های که داشتند بوده است؟ هم، تیمی که از جریان اصلاح‌طلب برداشتم، هم تیمی که از رقبا انتخاب کردند و وارد اجرا شدند،**

کالابرگ دادم، اما رایش را داده. آن اعتبار قیمت تأیث اجرایی نشده. به هر حال می‌خواهم این را بگویم که بر نامه هفتم، یا حالا بحث حمایت از تولید کنندگان، بحث تسهیل گری، بحث مولدسازی، بحث مختلف از این دو کلمه، ایشان خصوصی بر اساس اصل ۴۴ بشود، اینها در واقع روی روشن و شفاف هستند. مجلس هم آن

روای این انگشت گذاشته. خیلی موارد است. ما می‌دانیم دیگر، بحث حقوق فرهنگیان بالاخره از اول بر نامه هفتم بوده. هر ماه، هر سال یک افزایش دادیم، مخصوصاً با بحثی که چند سال پیش هم مطرح شد، رقم خیلی ناچیزی است. یاد در بحث آموزش و پرورش، واقعاً ما کیفیت دولت مطرح بودند. منتها آن سخنرانی و دقائق

آخر آقای دکتر شرایط را مقداری عوض کردو ایشان نوعی صحبت‌هایشان را پیش بردند که به هر حال حضرت آقا (رهبری) هم در جریانات امور کاتبانه هستند.

واقعی بود دیگری؟

بله. اما نه اینکه ریز شده باشند. رئیس‌جمهور ممکن است لیستی را از طریق مشاوران‌شان یا به طرقی دریافت کند. یا ایشان نیز نگاهی به آن بکند. بعداً حضرت آقا توضیح دادند که این گونه نیست

و ممکن است یکی دو باشند و در همین حد. من فکر می‌کنم آقای دکتر پزشکبان با شعار وفاق و اکتایش به برنامه هفتم، الان در شرایط خاصی قرار دارند. انصاف‌هم اگر برنامه هفتم توسعه و پیشرفت، هر قدر که ما جلو برویم، عملی و اجرایی شود، یقیناً بسیاری از مسائل کشور قابل حل است. تقریباً کامل است. منتها نکته‌ای که هست، این است که ما در شش برنامه قبلی نیز همین را شاهد بودیم و حداقل ۲۵ درصد برنامه‌ها اجرایی شده. البته کار بسیار خوبی بود که در برنامه آمد که هر سال در شهر پورماه باید گزارش یکساله پیشرفت بدهند. این در واقع الان آزمونی بود که یک یا دو هفته پیش، دولتمردان آقای رئیس‌جمهور، وزرا و معاونین همه آمدند و عین دوره رای اعتماد، شروع کردند به توضیح دادن، پاسخ دادن و از خود دفاع کردند.

برجسته که نبود عمل کرده‌ا.

برجستگی بر نامه هفتم چند نکته اصلی است. یکی رشد اقتصادی است. برای رشد اقتصادی هشت درصدی در دوره‌های قبل هم مطرح بود، الان هم مطرح است. دومین موضوع، بحث معیشت است که به هر حال به‌معیشت مردم در اولویت است و باید یکی از بندهای مهم همین باشد که افزایش حقوق باید به تناسب افزایش تورم، یکسان‌سازی بشود.

رئیس‌جمهور پزشکبان به روایت همکار و همشهری

بحث در مان، بحث کالاهای اساسی، بحث ارز ترجیحی ۲۸۵۰۰ تومانی بود که بر اساس آن حتی دولت آمد و مثلاً واردات را از ۱۶ میلیارد پیورو به ۱۲ میلیارد پیورو کاهش داد و این مورد اعتراض نمایندگان بود که آقا چه شده؟ نیاز ما کم شده؟ مصرف بهینه شده؟ موضوع چیست؟ اسما واقعیتش این بود که دولت پیش‌بینی می‌کرد که عرضه حاصل، کفاف ۱۶ میلیارد را نمی‌دهد، همان ۱۲ میلیارد. و آمد که در واقع ۸ میلیارد آن تقریباً برای جهاد کشاورزی و ۴ میلیارد هم حدوداً برای بحث دارو و تجهیزات پزشکی باشد.

به برنامه به هر حال بحث حمایت از قشرهایی که هدفکهای یک تاسه هستند، بحث کالابرگ خیلی برجسته مطرح کردند. امروز هم دعوا بر سر همین است. دولت می‌گوید من چهار مرحله بحث در مان، بحث کالاهای اساسی، بحث ارز ترجیحی ۲۸۵۰۰ تومانی بود که بر اساس آن حتی دولت آمد و مثلاً واردات را از ۱۶ میلیارد پیورو به ۱۲ میلیارد پیورو کاهش داد و این مورد اعتراض نمایندگان بود که آقا چه شده؟ نیاز ما کم شده؟ مصرف بهینه شده؟ موضوع چیست؟ اسما واقعیتش این بود که دولت پیش‌بینی می‌کرد که عرضه حاصل، کفاف ۱۶ میلیارد را نمی‌دهد، همان ۱۲ میلیارد. و آمد که در واقع ۸ میلیارد آن تقریباً برای جهاد کشاورزی و ۴ میلیارد هم حدوداً برای بحث دارو و تجهیزات پزشکی باشد.

به برنامه به هر حال بحث حمایت از قشرهایی که هدفکهای یک تاسه هستند، بحث کالابرگ خیلی برجسته مطرح کردند. امروز هم دعوا بر سر همین است. دولت می‌گوید من چهار مرحله

به بهانه برکناری معاون وزیر بهداشت؛

صبح‌ها مدیر در وزارت بهداشت - عصرها پزشک در مطب شخصی؛ وضعیتی «همنوع» در جهان

از ایسن تخلفات در "طراحی غلط مسئولیت‌سپاری و عدم توجه به استانداردهای بین‌المللی در مدیریت نظام سلامت نهفته است.

در کشورهای توسعه‌یافته، یک اصل بنیادین وجود دارد: "هرچه مسئولیت‌های بیشتری دارید، نظارت بالاتر باشد، پزشک از فعالیت‌های درآمدزای دیگر دورتر می‌شود."

در ایالات متحده، اتحادیه اروپا، بریتانیا، کانادا، استرالیا، کره جنوبی و سنگاپور، پزشکان دارای مسئولیت‌های کلان، با طبابت را به‌طور کامل تعلیق می‌کنند، یا در سطح بسیار محدود و صرفاً آموزشی فعالیت دارند و در پی انتشار گزارشی درباره مطالبه "زیرمیزی" از سوی یکی از معاونان وزارت بهداشت و واکنش سریع وزیر به برکناری فوری وی، فضای مدیریتی حوزه سلامت با موجی از حمایت و تحلیل‌های کارشناسی همراه شده است. این اقدام، فارغ از ابعاد انضباطی آن، به‌عنوان یک پیام مهم در سطح حکمرانی تلقی می‌شود؛ پیامی که نشان می‌دهد برخورد با فساد، حتی در بالاترین رده‌های مدیریتی، می‌تواند قاطع، شفاف و بدون تعارف باشد.

اساساً چنین تصمیمی سه اثر فوری در سیستم ایجاد می‌کند:

نخست، شکل‌گیری سیاست "تحمل صفر" نسبت به تخلفات مرتبط با پول بیمار. دوم، افزایش مسئولیت‌پذیری در رأس هر مدیریتی و ارسال سیگنال روشن به بدنه سازمان مبنی بر اینکه هیچ سطحی مصون از نظارت نیست. و سوم، بازتعریف سبک‌های اخلاق حرفه‌ای و شفافیت مالی در ساختار نظام سلامت.

با وجود این، برخوردهای پس از وقوع تخلف، هرچند ضروری است، اما به‌تنهایی کافی نیست. ریشه بسیاری

از این تخلفات در "طراحی غلط مسئولیت‌سپاری و عدم توجه به استانداردهای بین‌المللی در مدیریت نظام سلامت نهفته است.

در کشورهای توسعه‌یافته، یک اصل بنیادین وجود دارد: "هرچه مسئولیت‌های بیشتری دارید، نظارت بالاتر باشد، پزشک از فعالیت‌های درآمدزای دیگر دورتر می‌شود."

در ایالات متحده، اتحادیه اروپا، بریتانیا، کانادا، استرالیا، کره جنوبی و سنگاپور، پزشکان دارای مسئولیت‌های کلان، با طبابت را به‌طور کامل تعلیق می‌کنند، یا در سطح بسیار محدود و صرفاً آموزشی فعالیت دارند و در پی انتشار گزارشی درباره مطالبه "زیرمیزی" از سوی یکی از معاونان وزارت بهداشت و واکنش سریع وزیر به برکناری فوری وی، فضای مدیریتی حوزه سلامت با موجی از حمایت و تحلیل‌های کارشناسی همراه شده است. این اقدام، فارغ از ابعاد انضباطی آن، به‌عنوان یک پیام مهم در سطح حکمرانی تلقی می‌شود؛ پیامی که نشان می‌دهد برخورد با فساد، حتی در بالاترین رده‌های مدیریتی، می‌تواند قاطع، شفاف و بدون تعارف باشد.

اساساً چنین تصمیمی سه اثر فوری در سیستم ایجاد می‌کند:

نخست، شکل‌گیری سیاست "تحمل صفر" نسبت به تخلفات مرتبط با پول بیمار. دوم، افزایش مسئولیت‌پذیری در رأس هر مدیریتی و ارسال سیگنال روشن به بدنه سازمان مبنی بر اینکه هیچ سطحی مصون از نظارت نیست. و سوم، بازتعریف سبک‌های اخلاق حرفه‌ای و شفافیت مالی در ساختار نظام سلامت.

با وجود این، برخوردهای پس از وقوع تخلف، هرچند ضروری است، اما به‌تنهایی کافی نیست. ریشه بسیاری

چهارشنبه ۱۲ آذر ۱۴۰۴، ۱۲ جمادی‌الثانی ۱۴۴۷، ۳ دسامبر ۲۰۲۵، شماره ۴۸۴۲، صفحه ۷

همیشه یک ملاحظاتی را داریم. یعنی شما الان ببینید، بحث بنزین که پیش می‌آید، همه دولت‌ها می‌گویند چرا دوره من؟ بگذار ببینم حالا ارزش چه می‌شود. یک مقدار در واقع ما من می‌خواهم بگویم که کار اساسی را ما دنبال نمی‌کنیم. آخر می‌آیم می‌چسبیم به اینکه قیمت الان سمن‌ها خرابشود. این سمن‌ها خودش واقعیتش مشکلات دیگری را دارد.

برگردد به بحث در واقع خودروسازهايمان. ببینید، مبارزه با قاچاق یکی از بحث‌هایی است که ما سالانه نزدیک ۴۰ میلیارد دلار قاچاق داریم. یعنی ۴۰ میلیارد دلار. حداقل شما فرض کنید ۳۰۰ هزار اشتغال می‌شود ایجاد کرد و کارهای بسیار بزرگ. یعنی یک کشوری... بله، قسمت عمده‌ای از کارهای بزرگ را می‌توانیم انجام دهیم. خوب، بنزین کجاست؟ ایشان خوشان مطرح می‌کنند اما خودشان اتفاقاً باید جواب بدهد.

چرا همه مسئولین ستوان طرح می‌کنند و دنبال اینند که ملت پاسخ بدهد؟

به نظر من اراده نیست. یعنی اراده جمعی، البته فقط دولت نیست. مسا می‌خواهیم بگویم که حکمرانی یعنی قوه قضاییه، مجلس، دولت، حتی خود مردم، همین اسراف‌هایی که ما داریم می‌کنیم.

همین سه برابر انرژی اروپا را ما داریم مصرف می‌کنیم. هدررفتی که ما داریم... همین در واقع خودروسازهای ما که به قول همکاران آن روز یک لغتی را مطرح کردند: "لگن" های که داریم به دست مردم می‌دهیم. و مسائل دیگر. باید همه پاسخگو باشند.

این روش خودروسازی و زیان ده بودن را عقل سلیم منکر می‌پذیرد که این ادامه پیدا کند؟ وقتی دارد ضرر می‌دهد، آن نیروها را بیاوریم و مجانی بهشان پول بدهیم که خیلی بیشتر می‌صرفد. یعنی کارکنند پولشان را بدهید.

ما این خودروسازها را در ایامی ایجاد کردیم که تا چندماه به کره جنوبی هم جلوتر بودیم، اما... البته خودروساز که نداریم، اما با فرض همین روزی که در واقع کره جنوبی خودروسازی را شروع می‌کرد، ما چند ماهی جلوتر از آن بودیم. اما الان

ببینید آن کجاست و ما کجا. واقعیتش این است که ما تولیدکننده نبودیم و حمایت نکردیم. به هر حال اینها را ما الان... حالا عدد دقیقش را نمی‌خواهم بگویم، ولی شما حساب بکنید صد هزار نفر ما جمعیت کارگری فقط اینجا داریم. بقیه که... در خود استان ما، که صنعتی است و در واقع اگر بگویم استان صنعت خودرویی استان ماست. همان موقع که

قبل از انقلاب اسلامی ما ایام داشتیم، دربند، دلو داشتیم و تراکتورسازی و خیلی جاهای بزرگی که به عنوان صنایع مادر، به هر حال مملکت روی صنایع مادرش که بتواند سرمایه‌گذاری بکند، هر روزش را در واقع با یک امیدیش می‌برد. ما متأسفانه از روزی که دیگر دورتر می‌شود

۹۸ زیاده‌اش، دیگر حتی آن خودروهای قبل ۹۸ هم نداریم. ما بعضاً خودروهای داشتیم صادر می‌کردیم... منتها شرایط اجتماعی ما، ما

واقعیتش این است که ما تولیدکننده نبودیم و حمایت نکردیم. به هر حال اینها را ما الان... حالا عدد دقیقش را نمی‌خواهم بگویم، ولی شما حساب بکنید صد هزار نفر ما جمعیت کارگری فقط اینجا داریم. بقیه که... در خود استان ما، که صنعتی است و در واقع اگر بگویم استان صنعت خودرویی استان ماست. همان موقع که

قبل از انقلاب اسلامی ما ایام داشتیم، دربند، دلو داشتیم و تراکتورسازی و خیلی جاهای بزرگی که به عنوان صنایع مادر، به هر حال مملکت روی صنایع مادرش که بتواند سرمایه‌گذاری بکند، هر روزش را در واقع با یک امیدیش می‌برد. ما متأسفانه از روزی که دیگر دورتر می‌شود

۹۸ زیاده‌اش، دیگر حتی آن خودروهای قبل ۹۸ هم نداریم. ما بعضاً خودروهای داشتیم صادر می‌کردیم... منتها شرایط اجتماعی ما، ما

واقعیتش این است که ما تولیدکننده نبودیم و حمایت نکردیم. به هر حال اینها را ما الان... حالا عدد دقیقش را نمی‌خواهم بگویم، ولی شما حساب بکنید صد هزار نفر ما جمعیت کارگری فقط اینجا داریم. بقیه که... در خود استان ما، که صنعتی است و در واقع اگر بگویم استان صنعت خودرویی استان ماست. همان موقع که

قبل از انقلاب اسلامی ما ایام داشتیم، دربند، دلو داشتیم و تراکتورسازی و خیلی جاهای بزرگی که به عنوان صنایع مادر، به هر حال مملکت روی صنایع مادرش که بتواند سرمایه‌گذاری بکند، هر روزش را در واقع با یک امیدیش می‌برد. ما متأسفانه از روزی که دیگر دورتر می‌شود

۹۸ زیاده‌اش، دیگر حتی آن خودروهای قبل ۹۸ هم نداریم. ما بعضاً خودروهای داشتیم صادر می‌کردیم... منتها شرایط اجتماعی ما، ما

واقعیتش این است که ما تولیدکننده نبودیم و حمایت نکردیم. به هر حال اینها را ما الان... حالا عدد دقیقش را نمی‌خواهم بگویم، ولی شما حساب بکنید صد هزار نفر ما جمعیت کارگری فقط اینجا داریم. بقیه که... در خود استان ما، که صنعتی است و در واقع اگر بگویم استان صنعت خودرویی استان ماست. همان موقع که

قبل از انقلاب اسلامی ما ایام داشتیم، دربند، دلو داشتیم و تراکتورسازی و خیلی جاهای بزرگی که به عنوان صنایع مادر، به هر حال مملکت روی صنایع مادرش که بتواند سرمایه‌گذاری بکند، هر روزش را در واقع با یک امیدیش می‌برد. ما متأسفانه از روزی که دیگر دورتر می‌شود

۹۸ زیاده‌اش، دیگر حتی آن خودروهای قبل ۹۸ هم نداریم. ما بعضاً خودروهای داشتیم صادر می‌کردیم... منتها شرایط اجتماعی ما، ما

واقعیتش این است که ما تولیدکننده نبودیم و حمایت نکردیم. به هر حال اینها را ما الان... حالا عدد دقیقش را نمی‌خواهم بگویم، ولی شما حساب بکنید صد هزار نفر ما جمعیت کارگری فقط اینجا داریم. بقیه که... در خود استان ما، که صنعتی است و در واقع اگر بگویم استان صنعت خودرویی استان ماست. همان موقع که

قبل از انقلاب اسلامی ما ایام داشتیم، دربند، دلو داشتیم و تراکتورسازی و خیلی جاهای بزرگی که به عنوان صنایع مادر، به هر حال مملکت روی صنایع مادرش که بتواند سرمایه‌گذاری بکند، هر روزش را در واقع با یک امیدیش می‌برد. ما متأسفانه از روزی که دیگر دورتر می‌شود

۹۸ زیاده‌اش، دیگر حتی آن خودروهای قبل ۹۸ هم نداریم. ما بعضاً خودروهای داشتیم صادر می‌کردیم... منتها شرایط اجتماعی ما، ما

واقعیتش این است که ما تولیدکننده نبودیم و حمایت نکردیم. به هر حال اینها را ما الان... حالا عدد دقیقش را نمی‌خواهم بگویم، ولی شما حساب بکنید صد هزار نفر ما جمعیت کارگری فقط اینجا داریم. بقیه که... در خود استان ما، که صنعتی است و در واقع اگر بگویم استان صنعت خودرویی استان ماست. همان موقع که

قبل از انقلاب اسلامی ما ایام داشتیم، دربند، دلو داشتیم و تراکتورسازی و خیلی جاهای بزرگی که به عنوان صنایع مادر، به هر حال مملکت روی صنایع مادرش که بتواند سرمایه‌گذاری بکند، هر روزش را در واقع با یک امیدیش می‌برد. ما متأسفانه از روزی که دیگر دورتر می‌شود

۹۸ زیاده‌اش، دیگر حتی آن خودروهای قبل ۹۸ هم نداریم. ما بعضاً خودروهای داشتیم صادر می‌کردیم... منتها شرایط اجتماعی ما، ما

واقعیتش این است که ما تولیدکننده نبودیم و حمایت نکردیم. به هر حال اینها را ما الان... حالا عدد دقیقش را نمی‌خواهم بگویم، ولی شما حساب بکنید صد هزار نفر ما جمعیت کارگری فقط اینجا داریم. بقیه که... در خود استان ما، که صنعتی است و در واقع اگر بگویم استان صنعت خودرویی استان ماست. همان موقع که

قبل از انقلاب اسلامی ما ایام داشتیم، دربند، دلو داشتیم و تراکتورسازی و خیلی جاهای بزرگی که به عنوان صنایع مادر، به هر حال مملکت روی صنایع مادرش که بتواند سرمایه‌گذاری بکند، هر روزش را در واقع با یک امیدیش می‌برد. ما متأسفانه از روزی که دیگر دورتر می‌شود

۹۸ زیاده‌اش، دیگر حتی آن خودروهای قبل ۹۸ هم نداریم. ما بعضاً خودروهای داشتیم صادر می‌کردیم... منتها شرایط اجتماعی ما، ما

واقعیتش این است که ما تولیدکننده نبودیم و حمایت نکردیم. به هر حال اینها را ما الان... حالا عدد دقیقش را نمی‌خواهم بگویم، ولی شما حساب بکنید صد هزار نفر ما جمعیت کارگری فقط اینجا داریم. بقیه که... در خود استان ما، که صنعتی است و در واقع اگر بگویم استان صنعت خودرویی استان ماست. همان موقع که

قبل از انقلاب اسلامی ما ایام داشتیم، دربند، دلو داشتیم و تراکتورسازی و خیلی جاهای بزرگی که به عنوان صنایع مادر، به هر حال مملکت روی صنایع مادرش که بتواند سرمایه‌گذاری بکند، هر روزش را در واقع با یک امیدیش می‌برد. ما متأسفانه از روزی که دیگر دورتر می‌شود

۹۸ زیاده‌اش، دیگر حتی آن خودروهای قبل ۹۸ هم نداریم. ما بعضاً خودروهای داشتیم صادر می‌کردیم... منتها شرایط اجتماعی ما، ما

واقعیتش این است که ما تولیدکننده نبودیم و حمایت نکردیم. به هر حال اینها را ما الان... حالا عدد دقیقش را نمی‌خواهم بگویم، ولی شما حساب بکنید صد هزار نفر ما جمعیت کارگری فقط اینجا داریم. بقیه که... در خود استان ما، که صنعتی است و در واقع اگر بگویم استان صنعت خودرویی استان ماست. همان موقع که

قبل از انقلاب اسلامی ما ایام داشتیم، دربند، دلو داشتیم و تراکتورسازی و خیلی جاهای بزرگی که به عنوان صنایع مادر، به هر حال مملکت روی صنایع مادرش که بتواند سرمایه‌گذاری بکند، هر روزش را در واقع با یک امیدیش می‌برد. ما متأسفانه از روزی که دیگر دورتر می‌شود

۹۸ زیاده‌اش، دیگر حتی آن خودروهای قبل ۹۸ هم نداریم. ما بعضاً خودروهای داشتیم صادر می‌کردیم... منتها شرایط اجتماعی ما، ما

واقعیتش این است که ما تولیدکننده نبودیم و حمایت نکردیم. به هر حال اینها را ما الان... حالا عدد دقیقش را نمی‌خواهم بگویم، ولی شما حساب بکنید صد هزار نفر ما جمعیت کارگری فقط اینجا داریم. بقیه که... در خود استان ما، که صنعتی است و در واقع اگر بگویم استان صنعت خودرویی استان ماست. همان موقع که

قبل از انقلاب اسلامی ما ایام داشتیم، دربند، دلو داشتیم و تراکتورسازی و خیلی جاهای بزرگی که به عنوان صنایع مادر، به هر حال مملکت روی صنایع مادرش که بتواند سرمایه‌گذاری بکند، هر روزش را در واقع با یک امیدیش می‌برد. ما متأسفانه از روزی که دیگر دورتر می‌شود

۹۸ زیاده‌اش، دیگر حتی آن خودروهای قبل ۹۸ هم نداریم. ما بعضاً خودروهای داشتیم صادر می‌کردیم... منتها شرایط اجتماعی ما، ما

واقعیتش این است که ما تولیدکننده نبودیم و حمایت نکردیم. به هر حال اینها را ما الان... حالا عدد دقیقش را نمی‌خواهم بگویم، ولی شما حساب بکنید صد هزار نفر ما جمعیت کارگری فقط اینجا داریم. بقیه که... در خود استان ما، که صنعتی است و در واقع اگر بگویم استان صنعت خودرویی استان ماست. همان موقع که

قبل از انقلاب اسلامی ما ایام داشتیم، دربند، دلو داشتیم و تراکتورسازی و خیلی جاهای بزرگی که به عنوان صنایع مادر، به هر حال مملکت روی صنایع مادرش که بتواند سرمایه‌گذاری بکند، هر روزش را در واقع با یک امیدیش می‌برد. ما متأسفانه از روزی که دیگر دورتر می‌شود

۹۸ زیاده‌اش، دیگر حتی آن خودروهای قبل ۹۸ هم نداریم. ما بعضاً خودروهای داشتیم صادر می‌کردیم... منتها شرایط اجتماعی ما، ما

واقعیتش این است که ما تولیدکننده نبودیم و حمایت نکردیم. به هر حال اینها را ما الان... حالا عدد دقیقش را نمی‌خواهم بگویم، ولی شما حساب بکنید صد هزار نفر ما جمعیت کارگری فقط اینجا داریم. بقیه که... در خود استان ما، که صنعتی است و در واقع اگر بگویم استان صنعت خودرویی استان ماست. همان موقع که

قبل از انقلاب اسلامی ما ایام داشتیم، دربند، دلو داشتیم و تراکتورسازی و خیلی جاهای بزرگی که به عنوان صنایع مادر، به هر حال مملکت روی صنایع مادرش که بتواند سرمایه‌گذاری بکند، هر روزش را در واقع با یک امیدیش می‌برد. ما متأسفانه از روزی که دیگر دورتر می‌شود

۹۸ زیاده‌اش، دیگر حتی آن خودروهای قبل ۹۸ هم نداریم. ما بعضاً خودروهای داشتیم صادر می‌کردیم... منتها شرایط اجتماعی ما، ما

واقعیتش این است که ما تولیدکننده نبودیم و حمایت نکردیم. به هر حال اینها را ما الان... حالا عدد دقیقش را نمی‌خواهم بگویم، ولی شما حساب بکنید صد هزار نفر ما جمعیت کارگری فقط اینجا داریم. بقیه که... در خود استان ما، که صنعتی است و در واقع اگر بگویم استان صنعت خودرویی استان ماست. همان موقع که

قبل از انقلاب اسلامی ما ایام داشتیم، دربند، دلو داشتیم و تراکتورسازی و خیلی جاهای بزرگی که به عنوان صنایع مادر، به هر حال مملکت روی صنایع مادرش که بتواند سرمایه‌گذاری بکند، هر روزش را در واقع با یک امیدیش می‌برد. ما متأسفانه از روزی که دیگر دورتر می‌شود

۹۸ زیاده‌اش، دیگر حتی آن خودروهای قبل ۹۸ هم نداریم. ما بعضاً خودروهای داشتیم صادر می‌کردیم... منتها شرایط اجتماعی ما، ما

واقعیتش این است که ما تولیدکننده نبودیم و حمایت نکردیم. به هر حال اینها را ما الان... حالا عدد دقیقش را نمی‌خواهم بگویم، ولی شما حساب بکنید صد هزار نفر ما جمعیت کارگری فقط اینجا داریم. بقیه که... در خود استان ما، که صنعتی است و در واقع اگر بگویم استان صنعت خودرویی استان ماست. همان موقع که

قبل از انقلاب اسلامی ما ایام داشتیم، دربند، دلو داشتیم و تراکتورسازی و خیلی جاهای بزرگی که به عنوان صنایع مادر، به هر حال مملکت روی صنایع مادرش که بتواند سرمایه‌گذاری بکند، هر روزش را در واقع با یک امیدیش می‌برد. ما متأسفانه از روزی که دیگر دورتر می‌شود

۹۸ زیاده‌اش، دیگر حتی آن خودروهای قبل ۹۸ هم نداریم. ما بعضاً خودروهای داشتیم صادر می‌کردیم... منتها شرایط اجتماعی ما، ما

واقعیتش این است که ما تولیدکننده نبودیم و حمایت نکردیم. به هر حال اینها را ما الان... حالا عدد دقیقش را نمی‌خواهم بگویم، ولی شما حساب بکنید صد هزار نفر ما جمعیت کارگری فقط اینجا داریم. بقیه که... در خود استان ما، که صنعتی است و در واقع اگر بگویم استان صنعت خودرویی استان ماست. همان موقع که

قبل از انقلاب اسلامی ما ایام داشتیم، دربند، دلو داشتیم و تراکتورسازی و خیلی جاهای بزرگی که به عنوان صنایع مادر، به هر حال مملکت روی صنایع مادرش که بتواند سرمایه‌گذاری بکند، هر روزش را در واقع با یک امیدیش می‌برد. ما متأسفانه از روزی که دیگر دورتر می‌شود

۹۸ زیاده‌اش، دیگر حتی آن خودروهای قبل ۹۸ هم نداریم. ما بعضاً خودروهای داشتیم صادر می‌کردیم... منتها شرایط اجتماعی ما، ما

واقعیتش این است که ما تولیدکننده نبودیم و حمایت نکردیم. به هر حال اینها را ما الان... حالا عدد دقیقش را نمی‌خواهم بگویم، ولی شما حساب بکنید صد هزار نفر ما جمعیت کارگری فقط اینجا داریم. بقیه که... در خود استان ما، که صنعتی است و در واقع اگر